

vanskelige trafikforhold, dels til vanskeligheden ved at få virkelig funktionsdygtige kredsretter sammensat, når henses til at såvel kredsdommerhvervene som bisidderhvervene er bibeskæftigelse for de pågældende personer. Uden videre indtrængen i problemet kunne man tænke sig muligheden af, at en centraldomstol med juridisk formand påtager sig arbejdet med samtlige egentlige retssager, således at lokale lægmandsdomstole, eventuelt som de nuværende kredsretter, bistår med ordningen af mere enkle sager, der normalt kan færdiggøres lokalt, uden at hverken sagernes art eller arbejdsforholdene vil være til hinder for sagernes forsvarlige behandling.

I bemærkningerne til lovforslaget udtales i anledning af landsrådets udtalelse bl. a.:

„Den af landsrådet rejste kritik mod den nuværende domstolsorganisation i Grønland synes i første række at have sit udspring i den betragtning, at kredsretterne på grund af sagernes antal og art har vanskeligt ved at overkomme det dem påhvilende arbejde, hvorfor man anser det for nødvendigt, at domsafgørelser i videre omfang end det følger af retsplejelovens kapitel 1, § 15, henlægges til en eller flere domstole, hvori juridisk sagkundskab er repræsenteret.

Der har ikke hidtil, hverken for landsdommeren eller for statsministeriet, foreligget oplysninger om, at de grønlandske underretter ikke fungerede på tilfredsstillende måde. Hvad særligt angår landsrettens arbejdsområde, har statsministeriet været opmærksom på, at antallet af ankesager har været ret begrænset, men under hensyn til, at landsdommeren i den forløbne tid har haft et betydeligt og betydningsfuldt arbejde med instruktion af kredsretterne og med udbredelse af kendskab til nye retsregler, har statsministeriet ikke hidtil fundet grundlag for at rejse spørgsmål om en ændring af retsvæsenets organisation.

Statsministeriet finder ikke, at det er muligt på grundlag af de i landsrådet faldne udtalelser at tage stilling til, hvilke ændringer der måtte være trang til med hensyn til de grønlandske domstoles organisation, men skal pege på, at der, såfremt ændringer viser sig påkrævet, eventuelt vil være mulighed for ved en ændring af bestemmelsen i kapitel 1, § 15, at gennemføre en forskydning af arbejdsområderne for henholdsvis underretterne og landsretten. Man har anmodet landsdommeren om ved forhandling med kredsretterne at søge tilvejebragt materiale til belysning af, i hvilket omfang sådanne ændringer må anses for hensigtsmæssige, og statsministeriet vil drage omsorg for, at spørgsmålet på grundlag af dette materiale tages op til fornyet forhandling i landsrådet i dets samling 1955.

Såfremt statsministeriet herefter skønner, at der bør indføres ændringer i retsplejeloven, vil forslag til sådanne ændringer blive fremsat i folketinget i dets samling 1955—56. Måtte statsministeriet på dette tidspunkt være af den anskuelse, at en ændring ikke kan anses for påkrævet, vil spørgsmålet blive forelagt for folketingets Grønlands-